

ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
(นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

☒ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ☐ ไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกิจการฮัจย์ โดยมีเหตุผลเนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 ได้บัญญัติเรื่องการอำนวยความสะดวกดูแลการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ และการควบคุม การจัดบริการเกี่ยวกับกิจการฮัจย์ยังไม่รัดกุมเพียงพอจึงสมควรจัดตั้งสำนักงานกิจการฮัจย์ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ โดยให้มีกองทุนส่งเสริมกิจการฮัจย์เป็นกองทุนหมุนเวียนในสำนักงานกิจการฮัจย์ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการอันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการฮัจย์ และให้ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสนับสนุนให้สมาชิกออมทรัพย์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และโอนการสนับสนุนทางการเงินของรัฐโดยเปลี่ยนจากการให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐมารวมให้แก่กองทุนนี้เพียงแห่งเดียว รวมทั้งกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงานกิจการฮัจย์เพื่อการประสานงานกับรัฐบาลของราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดเอกภาพในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจการฮัจย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. กำหนดให้จุฬาราชมนตรีเป็นผู้นำชาวไทยที่ไปประกอบพิธีฮัจย์ และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ 1) ให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการเกี่ยวกับการไปประกอบพิธีฮัจย์ 2) สอดส่องดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ 3) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 6 และร่างมาตรา 7) และกำหนดให้ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ต้องเป็นนิติบุคคลและได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ การอนุญาต การวางหลักประกัน และการหักหลักประกันจากผู้เสียหายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ซึ่งได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการในการประกอบการหรือการคุ้มครองผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา 8) รวมถึงกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบการดำเนินการ โดยการตรวจสอบดังกล่าวจะต้องไม่ใช่เป็นการตรวจค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา 9 และร่างมาตรา 11)

2. กำหนดให้มีคณะกรรมการกิจการฮัจย์ โดยมีอำนาจหน้าที่ เช่น กำหนดนโยบายและแผนการส่งเสริมกิจการฮัจย์ เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงระเบียบ และประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ พิจารณาอนุมัติแผนการดำเนินงานและแผนการเงินของสำนักงาน รวมทั้งควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งการดำเนินงานของสำนักงานให้เป็นไปตาม

วัตถุประสงค์ ออกระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา 13 และร่างมาตรา 18) และกำหนดให้ในแต่ละปีให้คณะกรรมการดำเนินการแต่งตั้งคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการขึ้นคณะหนึ่ง ให้แล้วเสร็จภายในสองเดือนนับแต่วันเริ่มต้นเดือนมูฮัรรอหม โดยให้มีอำนาจและหน้าที่ต่าง ๆ เช่น ประสานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย อำนวยความสะดวกให้ผู้เดินทางไปทำฮัจญ์ ดำเนินการใด ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย เป็นต้น (ร่างมาตรา 21 และร่างมาตรา 25)

3. กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานกิจการฮัจญ์มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง 1) จัดให้ได้มาถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ 2) ก่อตั้งสิทธิหรือการทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร 3) ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงาน โดยต้องไม่ขัดกับหลักการของศาสนาอิสลาม 4) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน (ร่างมาตรา 26) และกำหนดให้สำนักงานมีเลขาธิการหนึ่งคน และรองเลขาธิการอีกไม่เกินสองคน และให้เลขาธิการมีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ (ร่างมาตรา 29)

4. กำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมกิจการฮัจญ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานของสำนักงาน ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการจัดบริการเกี่ยวกับการให้ความปลอดภัย การรักษาพยาบาล และประสานงานอื่น ๆ แก่ชาวไทยที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ โดยครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายของหน่วยงานอื่นที่ให้การช่วยเหลืองานของกิจการฮัจญ์ แต่ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ผู้เดินทางต้องจ่ายให้ผู้ประกอบการจัดบริการฮัจญ์ และรายได้ของกองทุนและของสำนักงานให้นำส่งเข้ากองทุนเพื่อใช้ในกิจการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และให้สำนักงานจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี และทำรายงานแสดงผลการดำเนินงานต่อนายกรัฐมนตรี พร้อมทั้งให้ส่งงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้วให้กระทรวงการคลังทราบด้วย (ร่างมาตรา 36 ร่างมาตรา 39 และร่างมาตรา 40) และกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารและจัดการกองทุน และอำนาจหน้าที่อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา 44 และร่างมาตรา 45)

5. กำหนดโทษซึ่งมีทั้งโทษจำคุก โทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจญ์ ไม่ได้เป็นนิติบุคคลและไม่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ (ร่างมาตรา 48) กรณีไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจญ์ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 51) กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการซึ่งเรียกมาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งให้ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็นแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ (ร่างมาตรา 52) และกรณีคณะกรรมการ คณะผู้แทนฮัจญ์ทางการ หรือพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต (ร่างมาตรา 53)

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524”	มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ.”
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป	มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
มาตรา 3 ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 111 ลงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2515 บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือ ที่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้แทน	มาตรา 3 ให้ยกเลิก (1) พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 (2) พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2532 (3) พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559
มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “กิจการฮัจญ์” หมายความว่า กิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเดินทางของชาวไทยผู้นับถือศาสนา อิสลามเพื่อไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ไม่ว่าจะเป็นการ จัดบริการ การอำนวยความสะดวกหรือความปลอดภัย ก่อนเดินทาง ระหว่างเดินทาง ระหว่างประกอบ พิธีฮัจญ์ หรือการเดินทางกลับถึงภูมิลำเนา รวมทั้งกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับการดังกล่าว ตามที่คณะกรรมการกำหนด	มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “กิจการฮัจญ์” หมายความว่า กิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเดินทางของชาวไทยผู้นับถือศาสนา อิสลามเพื่อไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมือง <u>เมกกะ</u> <u>มักกะฮ์ ประเทศราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย</u> ไม่ว่าจะเป็นการจัดบริการ การอำนวยความสะดวก หรือความปลอดภัยก่อนเดินทาง ระหว่างเดินทาง ระหว่างประกอบพิธีฮัจญ์ หรือการเดินทางกลับถึง ภูมิลำเนา <u>รวมทั้งและให้หมายความรวมถึง</u> กิจการที่เกี่ยวเนื่องกับการดังกล่าว ตามที่ คณะกรรมการกำหนดด้วย “ผู้นำชาวไทยที่ไปประกอบพิธีฮัจญ์ (อะมีรุลฮัจญ์)” หมายความว่า บุคคลผู้ทำหน้าที่ ผู้นำชาวไทยไปประกอบพิธีฮัจญ์ทางการของ ประเทศไทย

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
“อะมีรุลฮัจย์” “รออิสปิชาตุลฮัจย์ อัลร็สมิยะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ) หมายความว่า บุคคลผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการของประเทศไทยนำชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย “การจัดบริการขนส่ง” หมายความว่า การรับจ้างขนส่งหรือรวบรวมบุคคลและสัมภาระ ในการรับจ้างขนส่งโดยพาหนะใด ๆ จากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งในกิจการฮัจย์ “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมกิจการฮัจย์แห่งประเทศไทย “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการฮัจย์แห่งประเทศไทย	“หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ (รออิสปิชาตุลฮัจย์ อัลร็สมิยะห์)” หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยคณะกรรมการกิจการฮัจย์ ตามมาตรา 21 “เดือนมูฮัรรอหม” หมายความว่า เดือนที่หนึ่ง ตามปฏิทินอิสลาม “การจัดบริการขนส่งกิจการฮัจย์” หมายความว่า การรับจ้างขนส่งหรือรวบรวมบุคคล และสัมภาระ <u>ในเที่ยวรับส่ง</u> โดยพาหนะใด ๆ จากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งในกิจการฮัจย์ <u>การจัดหาที่พัก และให้หมายความรวมถึง กิจการ ที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวก การโฆษณา หรือการกระทำอื่นใดอันมีลักษณะเป็นการชักชวน</u> <u>ให้นำ บุคคลเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ หรือ</u> <u>กิจการอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการจัดบริการกิจการ</u> <u>ฮัจย์ตามที่คณะกรรมการกำหนดด้วย</u> “ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาต <u>ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์</u> “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงาน <u>กิจการฮัจย์</u> “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมกิจการฮัจย์แห่งประเทศไทย “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการ <u>คณะกรรมการส่งเสริมกิจการฮัจย์</u> <u>สำนักงานกิจการฮัจย์</u> <u>แห่งประเทศไทย</u> “กองทุน” หมายความว่า กองทุน <u>ส่งเสริมกิจการฮัจย์</u> “สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกกองทุน <u>ส่งเสริมกิจการฮัจย์</u>

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
	<u>“เงินสะสม”</u> หมายความว่า เงินที่สมาชิกสะสมเข้ากองทุนส่งเสริมกิจการฮัจญ์ <u>“เงินสมทบ”</u> หมายความว่า เงินที่ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจญ์จ่ายสมทบเข้ากองทุนส่งเสริมกิจการฮัจญ์ <u>“พนักงาน”</u> หมายความว่า พนักงานของสำนักงานกิจการฮัจญ์ <u>“ลูกจ้าง”</u> หมายความว่า ลูกจ้างของสำนักงานกิจการฮัจญ์ <u>“พนักงานเจ้าหน้าที่”</u> หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
	<u>มาตรา 5</u> ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่น รวมทั้งออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ <u>กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น</u> เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
มาตรา 4 ทวิ ให้จุฬาราชมนตรีเป็นอะมีรุลฮัจญ์ หรือรออิสปิชาตุลฮัจญ์ อัลรสมียะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการ) ในปีใดที่จุฬาราชมนตรีไม่ประสงค์จะเดินทางไปเป็นอะมีรุลฮัจญ์ หรือรออิสปิชาตุลฮัจญ์ อัลรสมียะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการ) ให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้สมควรเป็นอะมีรุลฮัจญ์ หรือรออิสปิชาตุลฮัจญ์ อัลรสมียะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการ) จำนวนสามคน เพื่อให้จุฬาราชมนตรีนำเสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งเป็นอะมีรุลฮัจญ์ หรือ	มาตรา 6 ให้จุฬาราชมนตรีเป็นผู้นำชาวไทยที่ไปประกอบพิธีฮัจญ์ (อะมีรุลฮัจญ์) ในปีใดที่จุฬาราชมนตรีไม่ประสงค์จะเดินทางไปเป็นผู้นำชาวไทยที่ไปประกอบพิธีฮัจญ์ (อะมีรุลฮัจญ์) ให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยพิจารณาคัดเลือกบุคคลจำนวนสามคน เพื่อให้จุฬาราชมนตรีนำเสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้นำชาวไทยที่ไปประกอบพิธีฮัจญ์ (อะมีรุลฮัจญ์) จำนวนหนึ่งคน

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
รออีสปิชาตุลฮัจญ์ อัลรัสมียะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการ) จำนวนหนึ่งคน	<u>คุณสมบัติ และการคัดเลือกบุคคลตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</u>
มาตรา 4 ตี ให้ะมีร์ลุฮัจญ์ หรือรออีสปิชาตุลฮัจญ์ อัลรัสมียะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการ) มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการของประเทศไทยนำชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามในกิจการที่ต้องทำเกี่ยวกับการประกอบพิธีฮัจญ์ ณ ประเทศซาอุดีอาระเบีย (2) เป็นผู้ควบคุมดูแลและอำนวยความสะดวกแก่ชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ (3) เป็นผู้ประสานงานในการปฏิบัติงานของคณะเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งเดินทางไปประเทศซาอุดีอาระเบียเพื่อกิจการฮัจญ์ (4) ให้คำปรึกษาหารือแก่คณะกรรมการ (5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 7 <u>ให้ผู้นำชาวไทยที่ไปประกอบพิธีฮัจญ์ (อะมีร์ลุฮัจญ์) มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</u> (1) <u>ให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการเกี่ยวกับการไปประกอบพิธีฮัจญ์</u> (2) <u>สอดส่องดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</u> (3) <u>ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</u>
มาตรา 5 กิจการดังต่อไปนี้ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ (1) การรับจัดบริการขนส่ง (2) การจัดการบริการอื่นที่เกี่ยวกับกิจการฮัจญ์ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา (3) การโฆษณาหรือกระทำการอื่นใดอันมีลักษณะเป็นการชักชวนเพื่อให้ใช้หรือรับบริการตาม (1) หรือ (2) อันเป็นการแสวงหาประโยชน์ในทางธุรกิจสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยผู้กระทำได้เป็นตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่ของ	มาตรา 8 <u>ผู้ประกอบการจัดการบริการกิจการฮัจญ์ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นนิติบุคคล และได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ</u> <u>การอนุญาต การวางหลักประกัน และการหักหลักประกันของผู้เสียหาย ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</u> <u>ผู้ประกอบการจัดการบริการกิจการฮัจญ์ซึ่งได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการในการประกอบการหรือการคุ้มครองผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง</u> <u>การตรากฎกระทรวงตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามข้อเสนอของคณะกรรมการ</u>

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตาม (1) และ (2) การอนุญาตของคณะกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	
	มาตรา 9 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไป ในสถานที่ของผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร การตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่ใช่เป็นการตรวจค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
	มาตรา 10 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา 8 วรรคสาม ให้คณะกรรมการมีคำสั่งให้ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง หรือเหมาะสมได้
	มาตรา 11 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด
	มาตรา 12 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมกิจการฮัจญ์แห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ (2) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ (3) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบเอ็ดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมการศาสนา ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ และผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย (4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินสี่คน ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการของกรมการปกครอง จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ	มาตรา 13 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกิจการฮัจญ์” ประกอบด้วย <u>นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยจำนวนหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ</u>
มาตรา 6/1 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (ก) คุณสมบัติ (1) มีสัญชาติไทย (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์ (3) มีความรู้ความเข้าใจในศาสนาอิสลามเป็นอย่างดี	มาตรา 14 <u>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนตามมาตรา 13 ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้</u> (1) ประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัดจำนวนสองคน โดยหนึ่งคนเป็นประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัดของจังหวัดภาคใต้

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
(4) มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับกิจการฮัจญ์ (๗) ลักษณะต้องห้าม (1) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการฮัจญ์ (2) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง (3) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (5) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (6) เคยเป็นผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ	(2) <u>ผู้แทนผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจญ์ซึ่งได้รับใบอนุญาตจำนวนหนึ่งคน</u> (3) <u>ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีการเรียนการสอนอิสลามศึกษาจำนวนสามคน</u> (4) <u>ผู้เชี่ยวชาญกิจการฮัจญ์จำนวนหนึ่งคน</u> <u>การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (1) (2) (3) และ (4) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</u>
มาตรา 7 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้	มาตรา 15 ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ<u>สองปี</u> <u>พรรคพวกซึ่งพ้นจากตำแหน่ง</u> และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ <u>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง</u> <u>ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว</u>

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
	เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจาก ตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติ หน้าที่ต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับ แต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่
มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่อง ต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อน ความสามารถ (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม อย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 6/1 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการใน ระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือ แต่งตั้งซ่อมให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้ง ไว้แล้วนั้น	มาตรา 16 นอกจากการพ้นจาก ตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่อง ต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อน ความสามารถ (4) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึง ที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
มาตรา 9 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม มาตรา 10 การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มา ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม	มาตรา 17 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคราวใด ถ้าประธาน กรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติ หน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธาน ในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธาน กรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติ หน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการ คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
มาตรา 9 วรรคสอง การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด	การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด
มาตรา 11 ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข หรือมาตรการใด ๆ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในอันที่จะให้ความคุ้มครองผู้ที่ประสงค์จะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ให้ได้รับความสะดวก ปลอดภัย และมีหลักประกัน (2) กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข หรือมาตรการใด ๆ ในการควบคุมกิจการ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา 5 (3) ปฏิบัติการอื่นใดอันอยู่ในขอบเขตแห่งกิจการฮัจย์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่ให้อำนาจไว้ ระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข หรือมาตรการตาม (2) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	มาตรา 18 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) กำหนดนโยบายและแผนการส่งเสริมกิจการฮัจย์ (2) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (3) พิจารณออนุมัติแผนการดำเนินงาน และแผนการเงินของสำนักงาน รวมทั้งควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งการดำเนินงานของสำนักงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (4) ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งเกี่ยวกับการคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ การอุทธรณ์ การลงโทษพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือน ค่าจ้าง และผลประโยชน์ตอบแทนอื่นของพนักงานและลูกจ้าง (5) ออกระเบียบว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการ (6) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน และการปฏิบัติหน้าที่แทน และการรักษาการแทน (7) พิจารณางบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของสำนักงาน (8) แต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ รองเลขาธิการ และกรรมการบริหารกองทุน

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
	(9) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การ ลงทะเบียนรับทางปกครอง การพักใช้และการเพิกถอน ใบอนุญาต (10) ออกระเบียบเกี่ยวกับการจัดการ กองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (11) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับสมัคร สมาชิก การลาออกจากสมาชิก การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ การกำหนด สิทธิประโยชน์ ผลประโยชน์ตอบแทน และ สวัสดิการอื่น (12) ปฏิบัติงานอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและ หน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่ คณะรัฐมนตรีมอบหมาย
มาตรา 12 ให้คณะกรรมการมีอำนาจ แต่งตั้งอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใดอันอยู่ในขอบเขตแห่งกิจการฮัจย์ตามที่ คณะกรรมการมอบหมาย มาตรา 12/1 ให้คณะกรรมการแต่งตั้ง บุคคลขึ้นคณะหนึ่งจำนวนไม่เกินเจ็ดคนเป็น คณะอนุกรรมการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจการ ฮัจย์ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ผู้ได้รับ อนุญาตจากคณะกรรมการให้เป็นผู้ประกอบ กิจการตามมาตรา 5 และผู้ที่เคยเดินทางไป ประกอบพิธีฮัจย์ เพื่อทำหน้าที่เสนอแนะ แนวทางและมาตรการเพื่อประโยชน์ในการ คุ้มครองและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทางไป ประกอบพิธีฮัจย์ องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรง ตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ อนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของคณะกรรมการ	มาตรา 19 ให้คณะกรรมการมีอำนาจ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือ ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการ มอบหมาย

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
มาตรา 13ให้นำมาตรา 9 และมาตรา 10 มาใช้บังคับแก่การประชุมอนุกรรมการโดยอนุโลม	<u>มาตรา 19 วรรคสอง</u> การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งให้นำความในมาตรา 17 มาใช้บังคับโดยอนุโลม
	<u>มาตรา 20</u> ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็นแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่
	<u>มาตรา 21</u> ในแต่ละปีให้คณะกรรมการดำเนินการแต่งตั้งคณะผู้แทนฮัจย์ทางการขึ้นคณะหนึ่ง ให้แล้วเสร็จภายในสองเดือนนับแต่วันเริ่มต้นเดือนมูฮัรอม
	<u>มาตรา 22</u> ให้หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการเสนอรายชื่อบุคคลจำนวนไม่เกินสิบสองคน เพื่อเสนอให้คณะกรรมการแต่งตั้งเป็นคณะผู้แทนฮัจย์ทางการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำสั่งแต่งตั้งหัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ <u>รายชื่อบุคคลตามวรรคหนึ่งให้ประกอบด้วยเลขธิการสำนักงานกิจการฮัจย์ เป็นรองหัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ และบุคคลจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่เกี่ยวกับการขนส่งบุคคล การสาธารณสุข และส่วนงานอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ไปทำฮัจย์</u> <u>คุณสมบัติของบุคคลที่จะเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการและคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ และหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกดังกล่าวให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</u>

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
	มาตรา 23 ให้ผู้ซึ่งเป็นคณะผู้แทนฮัจย์ ทางการได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดใน พระราชกฤษฎีกา
	มาตรา 24 เมื่อคณะกรรมการได้แต่งตั้ง คณะผู้แทนฮัจย์ทางการในปีนั้นแล้วเสร็จ ให้จัดส่ง รายชื่อคณะผู้แทนฮัจย์ทางการให้แก่รัฐบาลของ ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียโดยพลัน
	มาตรา 25 ให้คณะผู้แทนฮัจย์ทางการ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) ประสานกับหน่วยงานภาครัฐและ ภาคเอกชนของราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ในเรื่องดังต่อไปนี้ (ก) จัดส่งจำนวนบุคคลที่จะเดินทางไป ทำฮัจย์ในปีนั้นให้แก่สถานกงสุลหรือสถาน เอกอัครราชทูตราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ประจำประเทศไทย (ข) เตรียมที่พักของผู้เดินทางไป ทำฮัจย์เพื่อเสนอให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์พิจารณา (ค) จัดทำตารางการเดินทางเข้าไปยัง ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียของผู้เดินทางไปทำ ฮัจย์ส่งให้แก่รัฐบาลราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย (ง) ประสานงานด้านอื่น ๆ ตามที่ คณะกรรมการมอบหมาย (2) อำนาจความสะดวกให้ผู้เดินทางไปทำ ฮัจย์ในเรื่องดังต่อไปนี้ (ก) ประสานงานกับผู้ประกอบการ ขนส่งทางอากาศ ในการจัดจำนวนเที่ยวบินให้ เพียงพอต่อผู้เดินทางไปแสวงบุญ และเรื่องอื่น ๆ (ข) ดูแลสุขภาพอนามัยและป้องกัน ควบคุมและรักษาโรคภัยให้แก่ผู้เดินทางไปทำฮัจย์

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
	(ค) <u>อบรมการปฏิบัติตนของผู้เดินทางไปทำฮัจย์เมื่ออยู่ในราชอาณาจักรราชอาณาจักรฮัจย์ในด้านศาสนา สังคม และข้อกฎหมาย</u> (ง) <u>อำนวยความสะดวกด้านอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</u> (๓) <u>ดำเนินการใด ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</u> (๔) <u>จัดทำรายงานผลการดำเนินการเมื่อสิ้นสุดการทำฮัจย์ที่ตนรับผิดชอบเสนอคณะกรรมการ</u>
มาตรา 14 ให้อธิบดีกรมการปกครองเป็นเลขาธิการโดยตำแหน่งและให้กรมการปกครองทำหน้าที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมกิจการฮัจย์แห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (2) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการฮัจย์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (3) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้และตามระเบียบ ข้อบังคับของคณะกรรมการ (4) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ	มาตรา 26 ให้จัดตั้งสำนักงานกิจการฮัจย์มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (1) <u>เป็นองค์กรในการบริหารกิจการฮัจย์ของประเทศไทย</u> (2) <u>สนับสนุนและอำนวยความสะดวกคณะผู้แทนฝ่ายไทยในการเจรจากับราชอาณาจักรราชอาณาจักรฮัจย์และประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการฮัจย์</u> (3) <u>ดูแล และอำนวยความสะดวกในเรื่องเกี่ยวกับการเดินทาง การจัดสวัสดิการทางการแพทย์และอื่น ๆ ให้แก่ชาวไทยที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</u> (4) <u>จัดบริการกิจการฮัจย์ หรือแนะนำให้ผู้ประกอบการ จัดบริการกิจการฮัจย์ตรงกับความต้องการของผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ภายใต้สภาพการแข่งขันเท่าเทียมกัน</u> (5) <u>เผยแพร่และให้ความรู้แก่สมาชิกเกี่ยวกับการประกอบพิธีฮัจย์</u> (6) <u>ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ชาวไทยที่จะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์</u>

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
	(7) ส่งเสริมให้มีการออมทรัพย์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ (8) จัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่สมาชิก (9) ช่วยเหลือและสงเคราะห์สมาชิกตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (10) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารกองทุน และคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ (11) พิจารณากำหนดราคาขั้นต่ำสำหรับการเรียกเก็บค่าบริการ ในการจัดการเกี่ยวกับการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ตามมาตรฐานในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ผู้ปฏิบัติ (12) ประเมินผลและจัดระดับคุณภาพในการให้บริการของผู้ประกอบการจัดบริการกิจการ ฮัจย์แต่ละราย เพื่อเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (13) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน และการให้บริการของผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ เพื่อดำเนินการแก้ไขเยียวยา รวมทั้งรายงานให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการแก้ไข ปัญหาต่อไป (14) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาเสนอต่อคณะกรรมการ (15) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ค่าใช้จ่ายของสำนักงานให้จัดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายอื่นในการส่งเสริมกิจการฮัจย์ประกอบด้วย

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
	<u>มาตรา 27</u> ให้สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น <u>กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน</u> <u>กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน</u> <u>ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงาน เพื่อการนี้มีอำนาจเรียกเลขาธิการ พนักงานหรือลูกจ้างในสำนักงานมาชี้แจงข้อเท็จจริงแสดงความคิดเห็นหรือทำรายงานเสนอ และมีอำนาจที่จะยับยั้งการกระทำที่เห็นว่าขัดต่อกฎหมาย นโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี</u> <u>ในกรณีที่สำนักงานจะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีให้คณะกรรมการนำเรื่องเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี</u>
	<u>มาตรา 28</u> สำนักงานมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง (1) <u>จัดให้ได้มา ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ</u> (2) <u>ก่อตั้งสิทธิหรือการกระทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร</u> (3) <u>ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงาน โดยต้องไม่ขัดกับหลักการของศาสนาอิสลาม</u> (4) <u>กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวข้องหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน</u>

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
	<u>มาตรา 29</u> ให้สำนักงานมีเลขาธิการ หนึ่งคน และรองเลขาธิการอีกไม่เกินสองคน ให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือก แต่งตั้ง และถอดถอน เลขาธิการและรองเลขาธิการ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
	<u>มาตรา 30</u> เลขาธิการและรองเลขาธิการ ต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามดังต่อไปนี้ (1) มีสัญชาติไทย (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ และไม่เกิน หกสิบห้าปีบริบูรณ์ (3) ต้องจบการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (4) เป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญใน ด้านการบริหารกิจการฮัจย์ อันสามารถไปเจรจากับ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกิจการฮัจย์ ในเมืองมักกะฮ์ ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียได้ (5) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (6) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึง ที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ (7) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของหน่วยงานของรัฐ (8) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับ สำนักงานหรือในกิจการที่กระทำให้แก่สำนักงานไม่ว่า โดยตรงหรือโดยอ้อม (9) ไม่เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่ได้รับการจ้าง เป็นผู้บริหารจัดการเงินและทรัพย์สินของกองทุนหรือ ในบริษัทอื่นใดที่ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าว

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
	มาตรา 31 การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การกำหนดเงื่อนไขในการทดลองปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานในหน้าที่เลขาธิการและรองเลขาธิการ และการประเมินผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามสัญญาจ้างที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้มีกำหนดระยะเวลาการจ้างคราวละไม่เกินสี่ปี เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการอาจมีมติให้ความเห็นชอบให้ทำสัญญาจ้างเลขาธิการและรองเลขาธิการปฏิบัติงานต่อไปอีกก็ได้ ให้เลขาธิการและรองเลขาธิการได้รับเงินค่าจ้าง ค่าตอบแทน และเงินอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
	มาตรา 32 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามสัญญาจ้าง เลขาธิการและรองเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 30 (4) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างระหว่างคณะกรรมการกับเลขาธิการหรือรองเลขาธิการ (5) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ มติของคณะกรรมการให้เลขาธิการหรือรองเลขาธิการออกจากตำแหน่งตาม (5) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมเลขาธิการในกรณีลงมติให้เลขาธิการออกจากตำแหน่ง

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
	มาตรา 33 <u>เลขาธิการมีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย ประกาศ และมติของคณะกรรมการและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</u> (1) <u>บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด</u> (2) <u>วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย ประกาศ หรือมติที่คณะกรรมการกำหนด</u> (3) <u>เสนอและรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุน</u> (4) <u>พิจารณาและเสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ ผลประโยชน์ตอบแทน และสวัสดิการอื่นที่จะให้แก่สมาชิก</u> (5) <u>ติดตามดูแลและประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันการเงินที่ได้รับมอบหมายให้บริหารจัดการเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน</u>
	มาตรา 34 <u>ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน โดยเลขาธิการจะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้บุคคลใดทำนิติกรรมหรือดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่ คณะกรรมการกำหนด</u>

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
	มาตรา 35 เมื่อตำแหน่งเลขาธิการว่างลงหรือเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราว ให้รองเลขาธิการเป็นผู้รักษาการแทน และในกรณีที่ไม่มีผู้ใดรักษาการแทนให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน และให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการ
	มาตรา 36 ให้มีกองทุนส่งเสริมกิจการฮัจย์ในสำนักงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงาน ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการจัดบริการเกี่ยวกับการให้ ความปลอดภัย การรักษาพยาบาล และประสานงานอื่น ๆ แก่ชาวไทยที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ โดยครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายของหน่วยงานอื่นที่ให้การช่วยเหลืองานของกิจการฮัจย์ แต่ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ผู้ เดินทางต้องจ่ายให้ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ตามพระราชบัญญัตินี้
	มาตรา 37 กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้ (1) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม (2) เงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ส่งเข้ากองทุนตามมาตรา 38 (3) เงินสะสมที่สมาชิกฝากไว้กับกองทุน (4) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้จากการบริจาค (5) เงินที่ได้จากการใช้ทรัพย์สินของกองทุน (6) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการดำเนินการของกองทุน

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
	มาตรา 38 ให้ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจญ์ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 8 จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามจำนวนของผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่ตนเป็นผู้ดำเนินการในแต่ละปี ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจญ์รายใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในเวลาที่กำหนด หรือจ่ายไม่ครบตามจำนวนที่กำหนด ต้องจ่ายเงินเพิ่มเป็นค่าปรับในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ จำนวนเงินที่ต้องจ่ายสมทบตามวรรคหนึ่ง และเงินเพิ่มตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
	มาตรา 39 รายได้ของกองทุนและของสำนักงานให้นำส่งเข้ากองทุนเพื่อใช้ในกิจการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ
	มาตรา 40 ให้สำนักงานจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และทำรายงานแสดงผลการดำเนินงานต่อนายกรัฐมนตรี พร้อมทั้งให้ส่งงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้วให้กระทรวงการคลังทราบด้วย ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงานแล้วรายงานผลการสอบบัญชีเสนอนายกรัฐมนตรี ให้สำนักงานโฆษณารายงานประจำปีทีสิ้นไป โดยแสดงงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว รวมทั้งรายงานสรุปผลงานในปีที่ล่วงมาในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
	มาตรา 41 ให้กองทุนแจ้งยอดเงินสะสมและเงินปันผลในส่วนของสมาชิกแต่ละคนให้สมาชิกทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
	มาตรา 42 ให้กองทุนยื่นรายงานแสดงการจัดการกองทุนต่อนายกรัฐมนตรี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีกำหนด
	มาตรา 43 กองทุนต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีรายการรับและจ่ายเงินทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควรตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของข้อความนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีเป็นประจำ
	มาตรา 44 ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนประกอบด้วย (1) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เลขาธิการและผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย (2) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการบริหารการเงิน การธนาคาร หรือการลงทุน จำนวนไม่เกินห้าคน การแต่งตั้งกรรมการตาม (2) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยระเบียบต้องกำหนดให้มีผู้มีความรู้ด้านการบริหารการเงินตามหลักศาสนาอิสลามอย่างน้อยสามคนเป็นกรรมการ ให้กรรมการตาม (1) และ (2) ประชุมร่วมกันเพื่อเลือกประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และเลขานุการของคณะกรรมการบริหารกองทุน ตำแหน่งละหนึ่งคน

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
	<u>ให้นำมาตรา 15 มาตรา 16 และมาตรา 17 มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม</u>
	<u>มาตรา 45 ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารและจัดการกองทุน และอำนาจหน้าที่อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</u>
	<u>มาตรา 46 ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ ประธานกรรมการบริหารกองทุน รองประธานกรรมการบริหารกองทุน และกรรมการบริหารกองทุน ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่นายกรัฐมนตรีกำหนด</u>
	<u>มาตรา 47 ในกรณีที่มีการยุบเลิกกองทุนให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง</u> <u>เป็นผู้ชำระบัญชีและเสนอรายงานการชำระบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบรับรองแล้ว</u> <u>ต่อคณะรัฐมนตรี หากมีเงินหรือทรัพย์สินคงเหลือให้โอนแก่กองทุนที่มีวัตถุประสงค์ใกล้เคียง ทั้งนี้ โดยต้องทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง</u>
มาตรา 17 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข หรือมาตรการใด ๆ ซึ่งออกตามมาตรา 11 (2) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท	มาตรา 48 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 8 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
มาตรา 15 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 5 (1) หรือ (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 16 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 5 (3) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 49 ผู้รับใบอนุญาตประกอบการจัดการกิจการฮัจย์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 วรรคสาม ให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่ เกินหนึ่งแสนบาทหรือพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการ หรือทั้งปรับและพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด <u>หลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษปรับทางปกครอง การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดและถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระ ค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในการนี้ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมายก็ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาและบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้</u>
มาตรา 18 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย	มาตรา 50 ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา 48 หรือมาตรา 49 กรรมการหรือผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับหรือปรับทางปกครองตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจย์ พ.ศ.
	<u>มาตรา 51 ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 9 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</u>
	<u>มาตรา 52 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา 20 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</u>
	<u>มาตรา 53 คณะกรรมการ คณะผู้แทนฮัจย์ทางการ หรือพนักงานผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</u>
	<u>มาตรา 54 ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการฮัจย์แห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีคณะกรรมการกิจการฮัจย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u>
	<u>มาตรา 55 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน รวมทั้งเงินงบประมาณของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการของฝ่ายกิจการฮัจย์ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของกองทุนส่งเสริมกิจการฮัจย์ตามมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</u>

พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ.
	มาตรา 56 ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบกิจการตามมาตรา 5 (1) (2) และ (3) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ประกอบ กิจการนั้นได้ต่อไป จนกว่าจะมีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน ทั้งนี้ ภายในร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา 19 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับใช้ได้	มาตรา 57 บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ หรือคำสั่งในเรื่องใดที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. 2524 คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ หรือคำสั่งในเรื่องที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. กระทรวงการคลัง
2. กระทรวงการต่างประเทศ
3. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
4. กระทรวงมหาดไทย
5. กระทรวงวัฒนธรรม
6. กระทรวงสาธารณสุข
7. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
8. สำนักงานงบประมาณ
9. กรมประชาสัมพันธ์
10. สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

11. ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้
12. บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
13. สำนักจุฬาราชมนตรี
14. คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย
15. ประชาชนทั่วไป

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้จุฬาราชมนตรีเป็นผู้นำชาวไทยที่ไปประกอบพิธีฮัจย์ หากจุฬาราชมนตรีไม่ประสงค์จะเดินทางไป ให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อให้เสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้ง ตามร่างมาตรา 6 และให้มีอำนาจหน้าที่ ตามร่างมาตรา 7 หรือไม่ อย่างไร
2. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้ผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ต้องเป็นนิติบุคคล และได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามร่างมาตรา 8 หรือไม่ อย่างไร
3. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ประกอบการจัดบริการกิจการฮัจย์ ตามร่างมาตรา 9 และต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามร่างมาตรา 11 หรือไม่ อย่างไร
4. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการกิจการฮัจย์ ตามร่างมาตรา 13 และให้มีอำนาจหน้าที่ ตามร่างมาตรา 18 หรือไม่ อย่างไร
5. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้ในแต่ละปีให้คณะกรรมการดำเนินการแต่งตั้งคณะผู้แทนฮัจย์ทางการขึ้นคณะหนึ่ง ให้แล้วเสร็จภายในสองเดือนนับแต่วันเริ่มต้นเดือนมุฮัรรอม ตามร่างมาตรา 21 โดยให้มีอำนาจและหน้าที่ต่าง ๆ ตามร่างมาตรา 25 หรือไม่ อย่างไร
6. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้จัดตั้งสำนักงานกิจการฮัจย์มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ ตามร่างมาตรา 26 หรือไม่ อย่างไร
7. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมกิจการฮัจย์ โดยมีวัตถุประสงค์ ตามร่างมาตรา 36 รวมถึงกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารและจัดการกองทุน และอำนาจหน้าที่อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ตามร่างมาตรา 44 - ร่างมาตรา 45 หรือไม่ อย่างไร
8. ท่านเห็นว่าการประกอบกิจการฮัจย์ตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมกิจการฮัจย์มีปัญหาหรือมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหานั้นหรือไม่ อย่างไร
9. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)
